Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941	Ausgegeben zu Krakau, den 4. Juli 1941 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 4 lipca 1941 r.	Nr. 59

Inhalt / Treść

Tag dzień		Seite strona
18. 6. 41	Dritte Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über das Forst- und Jagdwesen im Generalgouvernement	395
	Trzecie postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 r. o leśnictwie i łowiectwie w Generalnym Gubernatorstwie	395
25. 6. 41	Anordnung Nr. 6 der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Zulassung von Handelssaatgut	397
	Zarządzenie Nr. 6 Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa o dopuszczeniu nasion handlowych	397
25. 6. 41	Anordnung Nr. 7 der Saatgutstelle des Generalgouvernements über den Plombierungszwang für Saatgut	398
	Zarządzenie Nr. 7 Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa o przymusie plombowania nasion siewnych	398
28. 6. 41	Anordnung zur Schädlingsbekämpfung im Obstbau	401
	Zarządzenie celem zwalczania szkodników w sadownictwie	401
28. 6. 41	Sicherungsanordnung des Leiters der Devisenstelle Krakau über die Sperre amerikanischer Vermögenswerte im Generalgouvernement	402
	Zarządzenie zabezpieczające Kierownika Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków) w sprawie zablokowania amerykańskich wartości majątkowych w Generalnym Gubernatorstwie	402
25. 6. 41	Berichtigung	402
	Sprostowanie	402

Dritte Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über das Forst- und Jagdwesen im Generalgouvernement.

Vom 18. Juni 1941.

Zur Durchführung der Verordnung über das Forst- und Jagdwesen im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBlGG. S. 25) bestimme ich:

§ 1

(1) Der öffentliche und private Waldbesitz muß durch sachverständige Personen bewirtschaftet und beförstert werden.

(2) Als sachverständige Personen im Sinne des Abs. 1 gelten

1. für die forstliche Oberleitung solche Personen, die eine vollständige forstliche Hochschulausbildung genossen und die vorgeschriebene Hochschulabschlußprüfung mit Erfolg abgelegt haben,
2. für den Betriebsvollzug und den Forstschutz solche Personen, die eine Försterschule besucht und die vorgeschriebene Abschlußprüfung (Försterprüfung) mit Erfolg abgelegt haben,

Trzecie postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 r. o leśnictwie i łowiectwie w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 18 czerwca 1941 r.

W celu wykonania rozporządzenia o leśnictwie i łowiectwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 25) postanawiam:

§ 1

(1) Publiczna i prywatna posiadłość leśna musi być zagospodarowana i administrowana przez osoby fachowe.

(2) Jako osoby fachowe w rozumieniu ust. 1 uważa się:

1. dla zwierzchnego kierownictwa leśnego takie osoby, które posiadają pełne wyższe wykształcenie leśne i złożyły z dodatnim wynikiem przepisowy końcowy egzamin akademicki,
2. dla wykonywania czynności gospodarczych i ochrony lasu takie osoby, które uczęszczały do szkoły dla leśniczych i złożyły z dodatnim wynikiem przepisowy egzamin końcowy (egzamin na leśniczego),

3. für den unteren Forstdienst solche Personen, die eine Hegerschule mit Erfolg besucht haben oder die mindestens drei Jahre als Heger angestellt waren.

§ 2

Kleinere Waldbesitzungen können zur Sicherung einer ordnungsgemäßen Bewirtschaftung im Sinne des § 1 zusammengeschlossen werden. Der Zusammenschluß erfolgt nach Maßgabe besonderer Richtlinien der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilungen Forsten und Ernährung und Landwirtschaft).

§ 3

(1) Soweit öffentlicher und privater Waldbesitz bis zum 15. August 1941 keine sachverständigen Personen im Sinne des § 1 Abs. 2 angestellt hat, wird die Bewirtschaftung und Beförsterung dieser Waldbesitze der staatlichen Forstverwaltung übertragen.

(2) In begründeten Fällen kann durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Forsten) oder durch die von ihr beauftragten Stellen ein späterer Zeitpunkt festgesetzt werden, bis zu dem sachverständige Personen gemäß § 1 Abs. 2 angestellt sein müssen.

(3) Die Übertragung der Bewirtschaftung und Beförsterung auf die staatliche Forstverwaltung erfolgt durch eine dem Besitzer zuzustellende Verfügung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Forsten) oder der von ihr beauftragten Stelle.

(4) Für Waldungen in deutschem Besitz und für Liegenschaftsbetriebe wird die Erfüllung der Vorschriften des § 1 durch eine Sonderregelung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilungen Forsten und Ernährung und Landwirtschaft) sichergestellt.

§ 4

Für die Übernahme der Bewirtschaftung und Beförsterung nichtstaatlicher Waldungen durch die staatliche Forstverwaltung haben die Waldbesitzer Verwaltungskostenbeiträge (Bewirtschaftungs- und Beförsterungsbeiträge) zu entrichten, deren Höhe sich nach den tatsächlichen Auslagen richtet. Die Verwaltungskostenbeiträge werden von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Forsten) festgesetzt.

§ 5

(1) Bewirtschaftung im Sinne dieser Vorschrift ist

1. die Forstaufsicht nach § 3 der Verordnung über das Forst- und Jagdwesen im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBlGG. S. 25),
2. die Betriebsführung durch den staatlichen Oberförster. Die Betriebsführung durch den staatlichen Oberförster umfaßt entsprechend den Vorschriften für den Staatswald die ganze Tätigkeit eines forstlichen Betriebsleiters, insbesondere die Aufstellung des Wirtschaftsplanes, der jährlichen Betriebspläne, (Hauungen, Kulturen, Wegebau usw.), das Auszeichnen der Hiebe, soweit es nicht dem Förster übertragen werden kann, die Überwachung der angeforderten Arbeiten, den Holzverkauf und dergleichen. Die Besorgung der forstlichen Kassengeschäfte ist Sache des Waldbesitzers.

3. dla niższej służby leśnej takie osoby, które ukończyły szkołę dla gajowych z dodatnim wynikiem lub które najmniej przez trzy lata zatrudnione były jako gajowi.

§ 2

Mniejsze posiadłości leśne mogą być połączone celem zabezpieczenia prawidłowego zagospodarowania w myśl § 1. Połączenie następuje według szczególnych wytycznych Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Główne Wydziały Lasów oraz Wyżywienia i Rolnictwa).

§ 3

(1) Jeżeli publiczna i prywatna posiadłość leśna do dnia 15 sierpnia 1941 r. nie zatrudni osób fachowych w myśl § 1 ust.. 2, to porucza się gospodarkę i administrację tych posiadłości leśnych państwowemu zarządowi lasów.

(2) W uzasadnionych wypadkach może Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Lasów) lub upoważnione przez niego placówki ustalić późniejszy termin, do którego muszą być zatrudnione osoby fachowe w myśl § 1 ust. 2.

(3) Poruczenie gospodarki i administracji lasu państwowemu zarządowi lasów następuje na podstawie zarządzenia Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Lasów) lub upoważnionej przez niego placówki, które należy doręczyć posiadaczowi.

(4) Odnośnie do lasów w niemieckim posiadaniu i odnośnie do zarządów nieruchomościami zabezpiecza się wypełnienie przepisów § 1 przez specjalne uregulowanie Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Główne Wydziały Lasów oraz Wyżywienia i Rolnictwa).

§ 4

Za prowadzenie przejętej gospodarki i administracji lasów niepaństwowych przez państwowy zarząd lasów winni posiadacze lasów uiszczać opłaty na rzecz kosztów administracyjnych (opłaty za gospodarkę i administrację), których wysokość jest zależna od rzeczywistych wydatków. Opłaty na rzecz kosztów administracyjnych ustala Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Lasów).

§ 5

(1) Pod zagospodarowaniem w myśl niniejszego postanowienia rozumie się:

1. nadzór leśny według § 3 rozporządzenia o leśnictwie i łowiectwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 25),
2. prowadzenie zarządu przez państwowego nadleśniczego. Prowadzenie zarządu przez państwowego nadleśniczego obejmuje stosownie do przepisów w sprawie lasów państwowych całkowitą działalność kierownika leśnego gospodarstwa, w szczególności opracowanie planu gospodarczego, rocznych wniosków gospodarstwa (cięć, upraw, budowy dróg itd.), wyznaczenie zrębów, o ile ono nie może być przekazane leśniczemu, nadzór nad wyznaczonymi robotami, sprzedaż drewna i tym podobne. Załatwianie czynności kasowo-leśnych jest rzeczą posiadacza lasu.

(2) Beförsterung im Sinne dieser Vorschrift umfaßt die Bewirtschaftung nach Abs. 1 und die Tätigkeit der staatlichen Förster und Heger im Forstschutz und Betriebsvollzug entsprechend den Dienstvorschriften für den Staatswald.

Krakau, den 18. Juni 1941.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Dr. Eißfeldt

(2) Administracja lasu w myśl niniejszego postanowienia obejmuje gospodarkę według ust. 1 i czynności państwowych leśniczych i gajowych w wykonywaniu ochrony lasów i czynności gospodarczych, stosownie do przepisów służbowych w sprawie lasów państwowych.

Krakau (Kraków), dnia 18 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Dr. Eißfeldt

Anordnung Nr. 6

der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Zulassung von Handelssaatgut.

Vom 25 Juni 1941.

Auf Grund der Zehnten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 6. März 1940 (VBlGG. II S. 163) ordne ich mit Zustimmung des Leiters der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements folgendes an:

§ 1

(1) Als Handelssaatgut können nur die Ernteerzeugnisse solcher Arten und Sorten zugelassen werden, die auf Grund besonderer Anordnungen oder Weisungen der Saatgutstelle als Handelssaatgut verwendet werden dürfen.

(2) Die Zulassung von Handelssaatgut erfolgt nur, wenn die Untersuchung eines Musters der Ware, das von einem Probenehmer der Saatgutstelle vorschriftsmäßig hergestellt worden ist, durch eine Samenprüfungsstelle der Landwirtschaftskammern ergeben hat, daß die Ware in ihrer Güte den jeweils geltenden Anforderungen entspricht.

(3) Die Zulassung von Handelssaatgut erfolgt allgemein auf die Dauer von zwölf Monaten. Bei Saathülsenfrüchten und Saatmais ist der Weitervertrieb als Saatgut nach Ablauf von sechs Monaten von dem Ergebnis einer Nachuntersuchung abhängig. Die dafür erforderliche Probenahme hat nach den allgemeinen Probenahmevorschriften der Saatgutstelle zu erfolgen. Ein Anspruch auf Zulassung von Handelssaatgut besteht nicht.

(4) Die vorstehenden Vorschriften gelten nicht für Kartoffeln.

§ 2

(1) Die Zulassung von Handelssaatgut ist von demjenigen Erzeuger oder Verteiler zu beantragen, welcher die Ware als Handelssaatgut in den Verkehr zu bringen beabsichtigt. Nach Ablauf der Zulassungsfrist (§ 1 Abs. 3) ist sie von demjenigen zu beantragen, welcher die Ware besitzt und als Handelssaatgut in den Verkehr bringen will.

(2) Handelt es sich um Gemenge von Erbsen, Wicken und Peluschken oder Gemenge von nur zwei dieser Arten, so ist die Zulassung vom Erzeuger zu beantragen. Anträge eines Verteilers können ausnahmsweise berücksichtigt werden, wenn die Ware unmittelbar vom Erzeuger erworben und eine schriftliche Erklärung des Erzeugers darüber beigebracht ist, daß dieses Gemenge in seinem Betriebe gewachsen ist.

Zarządzenie Nr. 6

Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa o dopuszczeniu nasion handlowych.

Z dnia 25 czerwca 1941 r.

Na podstawie dziesiątego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 6 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 163) zarządzam za zgodą Kierownika Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa co następuje:

§ 1

(1) Jako nasiona handlowe do siewu dopuścić można tylko zbiory takich gatunków i odmian, których użycie jako zasiewy handlowe dozwolone jest na podstawie specjalnych zarządzeń lub wskazówek Urzędu Zasiewów.

(2) Dopuszczenie nasion handlowych następuje tylko wtedy, gdy próbka towaru, pobrana w przepisowy sposób przez próbobiorcę Urzędu Zasiewów, przy badaniu przez stacje oceny nasion izb rolniczych wykazała, że towar pod względem jego jakości odpowiada każdorazowo obowiązującym wymaganiom.

(3) Dopuszczenie nasion handlowych następuje ogólnie na czas trwania dwunastu miesięcy. Przy nasionach strączkowych i kukurydzy siewnej jest odsprzedaż jako materiał siewny po upływie sześciu miesięcy zależna od wyniku badania dodatkowego. Wymagane do tego pobranie próby winno nastąpić według ogólnych przepisów Urzędu Zasiewów, dotyczących pobierania prób. Roszczenie o dopuszczenie nasion handlowych nie istnieje.

(4) Powyższe przepisy nie obowiązują odnośnie do ziemniaków.

§ 2

(1) Wniosek o dopuszczenie nasion handlowych winien ten producent lub ten rozdzielca postawić, który zamierza towar puścić w obrót jako nasiona handlowe. Po upływie terminu dopuszczenia (§ 1 ust. 3) winna ta osoba postawić wniosek, która towar posiada i go jako nasiona handlowe zamierza puścić w obrót.

(2) Jeżeli się rozchodzi o mieszankę grochu, wyki i peluszki albo o mieszankę tylko dwóch tychże rodzajów, to producent winien postawić wniosek o dopuszczenie. Wnioski rozdzielcy mogą być wyjątkowo uwzględnione, jeżeli towar nabyty został bezpośrednio od producenta i o tym się przedłoży pisemną deklarację producenta, że wymieniona mieszanka wyrosła w jego gospodarstwie.

§ 3

Über die Zulassung entscheidet die zuständige Landwirtschaftskammer.

§ 4

Diese Anordnung tritt am 15. Juli 1941 in Kraft.

Krakau, den 25. Juni 1941.

Der Vorsitzende der Saatgutstelle des Generalgouvernements
In Vertretung
Westphal

§ 3

O dopuszczeniu rozstrzyga właściwa izba rolnicza.

§ 4

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 25 czerwca 1941 r.

Przewodniczący Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa
W zastępstwie
Westphal

Anordnung Nr. 7

der Saatgutstelle des Generalgouvernements über den Plombierungszwang für Saatgut.

Vom 25. Juni 1941.

Auf Grund der Zehnten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 6. März 1940 (VBlGG. II S. 163) ordne ich mit Zustimmung des Leiters der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements folgendes an:

§ 1

(1) Anerkanntes Saatgut (Elite, Hochzucht, Vermehrungssaat und anerkannter Nachbau) aller Art, ausgenommen Kartoffeln, ist zu plombieren, sobald es durch den Erzeuger oder Vermehrer aufbereitet, veräußert oder abgeliefert ist (Plombierungszwang).

(2) Der Plombierungszwang gilt ferner für zugelassenes Handelssaatgut folgender Arten:

1. Kleearten in- und ausländischer Erzeugung:
   Rotklee (trifolium pratense),
   Weißklee (trifolium repens),
   Schwedenklee, Bastardklee oder Alsyke (trifolium hybridum),
   Gelbklee (medicago lupulina),
   Inkarnatklee (trifolium incarnatum),
   Wund- oder Tannenklee (anthyllis vulneraria),
   Hornschotenklee (lotus corniculatus),
   Sumpfschotenklee (lotus uliginosus),
   Luzerne (medicago sativa);
2. Grasarten in- und ausländischer Erzeugung:
   Wiesenschwingel (festuca pratensis),
   Rotschwingel, ausläufertreibend (festuca rubra),
   Deutsches Weidelgras — engl. Raygras (lolium perenne),
   Welsches Weidelgras — ital. Raygras (lolium italicum),
   Oldenburgisches Weidelgras,
   Westerwaldisches Weidelgras (lolium westerwoldicum),
   Knaulgras (dactylis glomerata),
   Lieschgras — Timothe (Phleum pratense),
   Goldhafer (avena flavescens),
   Glatthafer — franz. Raygras (avena elatior),
   Rohrglanzgras — Havelmielitz,
   Wiesenrispe (poa pratensis),
   Gemeine Rispe (poa trivialis),
   Fruchtbare Rispe (poa fertilis),
   Wiesenfuchsschwanz (alopecurus pratensis),

Zarządzenie Nr. 7

Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa o przymusie plombowania nasion siewnych.

Z dnia 25 czerwca 1941 r.

Na podstawie dziesiątego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 6 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 163) zarządzam za zgodą Kierownika Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa co następuje:

§ 1

(1) Kwalifikowane nasiona (elity, nasiona oryginalne i przeznaczone do rozmnażania i kwalifikowane dalsze odsiewy) wszelkiego gatunku z wyjątkiem ziemniaków, należy plombować, o ile są przez producenta lub plantatora przygotowane, sprzedane lub odstawiane (przymus plombowania).

(2) Przymus plombowania obowiązuje ponadto odnośnie do dopuszczonych do siewu nasion handlowych następujących gatunków:

1. koniczynowate produkcji krajowej i zagranicznej:
   koniczyna czerwona (trifolium pratense),
   koniczyna biała (trifolium repens),
   koniczyna szwedzka (trifolium hybridum),
   lucerna chmielowa (medicago lupulina),
   inkarnatka (trifolium incarnatum),
   przelot (anthyllis vulneraria),
   komonica zwyczajna (lotus corniculatus),
   komonica błotna (lotus uliginosus),
   lucerna (medicago sativa);
2. rodzaje trawy produkcji krajowej i zagranicznej:
   kostrzewa łąkowa (festuca pratensis),
   kostrzewa czerwona, rozłogowa (festuca rubra),
   życica trwała — rajgras angielski (lolium perenne),
   życica włoska — rajgras włoski (lolium italicum),
   życica oldenburska,
   życica westerwoldska (lolium westerwoldicum),
   kupkówka (dactylis glomerata),
   brzanka pastewna — tymotka (phleum pratense),
   owsik złocisty (avena flavescens),
   rajgras francuski (avena elatior),
   mozga trzcinowata
   wyklina łąkowa (poa pratensis),
   wyklina zwyczajna (poa trivialis),

Wehrlose Trespe (bromus inermis),
Weißes Straußgras, ausläufertreibend, inländisch,
Fioringras, ausländische (agrostis alba);
3. andere Arten in- und ausländischer Erzeugung:
Serradella (ornithopus sativus),
Esparsette (onobrychis sativa);
4. folgende Mischungen in- und ausländischer Erzeugung sind ebenfalls plombierungsfähig und plombierungspflichtig:
Weißklee und Schwedenklee,
Knaulgras und Weidelgras,
Knaulgras und Wiesenschwingel,
Weidelgras und Wiesenschwingel,
Weidelgräser verschiedener Arten,
Rispengräser verschiedener Arten;
5. Saatfeldhülsenfrüchte in- und ausländischer Erzeugung:
Erbsen mit Ausnahme der Schal-, Mark- und Zuckererbsensorten für gemüsebauliche Zwecke,
Wicken aller Art mit Ausnahme von Gartenwicken,
Peluschken,
Ackerbohnen, soweit sie zur Gattung der Vicia Faba minor gehören, also mit Ausnahme der Phaseolus-Arten und der gartenbaulich genutzten Puffbohnen der Gattung Vicia faba;
6. Rapssaat,
Leinsaat,
Hanfsaat,
sämtlich in- und ausländischer Erzeugung;
7. Getreide aller Arten, einschließlich Mais, Hirse und Buchweizen, soweit Handelssaatgut hiervon durch die Saatgutstelle zugelassen wird.

(3) Der Verkauf oder Tausch vom Erzeuger zum Erzeuger unterliegt nicht den Bestimmungen der Abs. 1 und 2.

§ 2

(1) Die Plombierung hat die amtliche Anerkennungs- oder Zulassungsbescheinigung der zuständigen Landwirtschaftskammer zur Voraussetzung und hat zu erfolgen
1. bei Elite, Hochzucht und Vermehrungssaat durch den Züchter, die Vermehrungs- und Vertriebsfirmen (V.V.-Firmen) oder den Vermehrer,
2. bei anerkanntem Nachbau durch die Anbauvertrags- und Vertriebsfirma (A.V.-Firma) oder den Anbauer,
3. bei Handelssaatgut durch die von der Saatgutstelle amtlich zugelassenen Probenehmer der Saatgutstelle.

(2) Die Plombierung bei Elite, Hochzucht, Vermehrungssaat und anerkanntem Nachbau ist gebunden an den Ort der Aufbereitung und Probenahme. Für die Aufbereitung und Probenahme gelten die Bestimmungen der Anordnung Nr. 1 der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Grundregel für die Anerkennung landwirtschaftlicher Saaten vom 31. Mai 1940 (VBlGG. II S. 327).

§ 3

Die Plombierung darf nur mit den durch die Saatgutstelle zugelassenen Plombenzangen und Plomben erfolgen, die die jeweils zugeteilte Kennnummer enthalten und zu § 2 Abs. 1 Nr. 1 und 2

wyklina żyzna (poa fertilis),
wyczyniec łąkowy (alopecurus pratensis),
stokłosa bezbronna (bromus inermis),
mietlica rozłogowa, krajowa,
mietlica biała (zagraniczna) (agrostis alba);
3. inne gatunki produkcji krajowej i zagranicznej:
seradela pastewna (ornithopus sativus),
esparceta (onobrychis sativa);
4. następujące mieszanki produkcji krajowej i zagranicznej nadają się również do plombowania i podlegają obowiązkowi plombowania:
koniczyna biała i koniczyna szwedzka,
kupkówka i życica,
kupkówka i kostrzewa łąkowa,
życica i kostrzewa łąkowa,
życice różnych gatunków,
wykliny różnych gatunków;
5. strączkowe produkcji krajowej i zagranicznej:
grochy z wyjątkiem odmian łuszczaków, marszczaków i grochu cukrowego, uprawianych na warzywa,
wyki wszelkich gatunków z wyjątkiem wyk ogrodowych,
peluszki,
bobiki, o ile one należą do gatunku Vicia Faba minor, a więc z wyjątkiem gatunków Phaseolus i uprawianego ogrodniczo bobu gatunku Vicia faba;
6. zasiewy rzepaku,
zasiewy lnu,
zasiewy konopi,
zarówno produkcji krajowej i zagranicznej;
7. zboże wszelkich gatunków, łącznie z kukurydzą, prosem i gryką, o ile nasiona handlowe tych roślin dopuszczone są do siewu przez Urząd Zasiewów.

(3) Sprzedaż lub zamiana od producenta do producenta nie podlega postanowieniom ustępów 1 i 2.

§ 2

(1) Warunkiem do plombowania jest urzędowe świadectwo kwalifikacyjne lub zaświadczenie dopuszczenia, wystawione przez właściwą izbę rolniczą. Plombowanie winno być dokonane
1. przy elitach, nasionach oryginalnych i przeznaczonych do rozmnażania przez hodowcę, firmy nasienne (firmy n.) lub przez plantatora,
2. przy kwalifikowanych odsiewach przez firmy reprodukujące (firmy r.) lub przez producenta,
3. przy nasionach handlowych przez urzędowo dopuszczonych przez Urząd Zasiewów próbobiorców Urzędu Zasiewów.

(2) Plombowanie przy elitach, nasionach oryginalnych i przeznaczonych do rozmnażania i kwalifikowanych odsiewach, należy przeprowadzić w miejscu przygotowania i pobrania próby. Odnośnie do przygotowania i pobrania próby obowiązują postanowienia zarządzenia Nr. 1 Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa o zasadniczych normach kwalifikowania zasiewów rolniczych z dnia 31 maja 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 327).

§ 3

Plombowania wolno dokonywać jedynie za pomocą dopuszczonych przez Urząd Zasiewów plombownic i plomb, które zawierają każdorazowo przydzielony numer rozpoznawczy oraz zaopa-

mit dem Aufdruck „Anerkanntes Saatgut" und zu § 2 Abs. 1 Nr. 3 mit dem Aufdruck „Handelssaatgut" versehen sind. Die Führung einer zusätzlichen Züchterplombe ist statthaft.

§ 4

Die zur Plombierung bestimmte Ware muß in Säcken oder Ballen von nicht mehr als 100 kg Bruttogewicht verwahrt sein. Die Beschaffenheit der Säcke und Ballen muß eine wirksame Plombierung ermöglichen.

§ 5

Die Plombierung ist nur statthaft, wenn

1. bei Elite, Hochzucht, Vermehrungssaat und anerkanntem Nachbau ein Sackanhänger vor der Plombe angebracht ist, aus dem die Art, Sorte, Anbaustufe und das Erntejahr des Inhalts einwandfrei hervorgeht;
2. bei Handelssaatgut die hierfür durch die Saatgutstelle herausgegebene besondere Dienstanweisung für die Probenahme und Samenprüfungsstelle in allen Bestimmungen gewahrt ist und vor der Plombierung ein Sackanhänger angebracht ist, der bei Klee- und Grasarten einschließlich Serradelle und Esparsette den Untersuchungsbefund, auf Grund dessen die Zulassung erfolgt ist (Aufklebe-Attest), bei allen übrigen Arten den Zulassungsvermerk (Aufklebezettel) aufweist.

§ 6

(1) Die Probenahme, die Untersuchung der Muster und die Plombierung der Muster durch einen Probenehmer bei Handelssaatgut sind gebührenpflichtig.

(2) Art und Höhe der durch die Probenahme und Plombierung entstandenen Gebühren richten sich nach den hierfür durch die Saatgutstelle mit Zustimmung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) erlassenen Sätzen.

(3) Für die Untersuchung der Muster durch die Samenprüfungsstelle werden gleichfalls Gebühren erhoben, die durch die Saatgutstelle mit Zustimmung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) festgelegt werden.

§ 7

Die Lieferung von plombiertem Saatgut an den Verbraucher im Wege des Ausspfundens von Säcken oder Ballen ist statthaft.

§ 8

(1) Die Probenehmer oder Plombierer werden durch die Saatgutstelle eingesetzt und abberufen. Sie unterstehen der Dienstaufsicht der zuständigen Landwirtschaftskammer.

(2) Für die Plombierung, die Plombenzangen, den Aufdruck der Musterbeutel und der Versandbeutel, die Sackanhänger und die Freigabezettel gelten die Vorschriften einer von der Saatgutstelle zu erlassenden Dienstanweisung für die Plombierungsstellen (Plombierungsordnung).

§ 9

Diese Anordnung tritt am 15. Juli 1941 in Kraft.

Krakau, den 25. Juni 1941.

Der Vorsitzende
der Saatgutstelle des Generalgouvernements
In Vertretung
Westphal

trzone są w drukowany napis „nasiona kwalifikowane" do § 2 ust. 1 p. 1 i 2 oraz w drukowany napis „nasiona handlowe" do § 2 ust. 1 p. 3. Umieszczenie dodatkowej plomby przez hodowcę jest dozwolone.

§ 4

Przeznaczony do plombowania towar musi być przechowywany w workach lub belach o wadze brutto nie większej niż 100 kg. Rodzaj worków i bel musi umożliwiać skuteczne plombowanie.

§ 5

Plombowanie jest dozwolone jedynie wtedy, gdy

1. przy elitach, nasionach oryginalnych, przeznaczonych do rozmnażania i kwalifikowanych odsiewach umieszczona jest przed plombą etykieta, z której niedwuznacznie wynika gatunek, odmiana, stopień odsiewu i rok zbioru danych nasion;
2. przy nasionach handlowych zachowane są wszystkie postanowienia wydanej w tym celu przez Urząd Zasiewów specjalnej instrukcji służbowej dla pobrania próby i dla stacji oceny nasion, a przed plombowaniem umieszczono na worku etykietę, która przy koniczynach i trawach, łącznie z seradelą i esparcetą, podaje wynik badania, na podstawie którego nastąpiło dopuszczenie (atest do nalepiania), przy wszystkich zaś pozostałych gatunkach adnotację dopuszczenia (kartka do nalepiania).

§ 6

(1) Pobranie, badanie i plombowanie prób przez próbobiorcę przy nasionach handlowych podlega opłatom.

(2) Rodzaj i wysokość opłat, powstałych wskutek pobrania próby i plombowania, normuje się według stawek, ustalonych w tym celu przez Urząd Zasiewów w porozumieniu z Rządem Generalnego Gubernatorstwa (Głównym Wydziałem Finansów).

(3) Za badanie prób przez stację oceny nasion pobiera się również opłaty, które ustala Urząd Zasiewów za zgodą Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Finansów).

§ 7

Dostawa plombowanych nasion siewnych producentowi przez odważenie mniejszych ilości z worków i bel jest dozwolona.

§ 8

(1) Próbobiorcy i osoby plombujące ustanawia i odwołuje Urząd Zasiewów. Podlegają oni nadzorowi służbowemu właściwej izby rolniczej.

(2) Odnośnie do plombowania, plombownic, napisów na woreczkach do prób i na woreczkach do wysyłek, do etykiet i do kart dopuszczających do handlu, obowiązują przepisy instrukcji służbowej, którą winien Urząd Zasiewów wydać dla stacyj, przeprowadzających plombowania (ordynacja plombowania).

§ 9

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 25 czerwca 1941 r.

Przewodniczący
Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa
W zastępstwie
Westphal

Anordnung

zur Schädlingsbekämpfung im Obstbau.

Vom 28. Juni 1941.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 23. November 1939 (VBlGG. S. 63) ordne ich an:

§ 1

(1) Die Eigentümer und Nutzungsberechtigten von Obstbäumen und Sträuchern sind verpflichtet, zur Bekämpfung und Abwehr von Krankheiten und Schädlingen der Obstbäume und Sträucher spätestens bis zum 1. März jedes Jahres, im Jahre 1941 bis zum 10. Juli 1941

1. die abgestorbenen oder im Absterben begriffenen Obstbäume und Sträucher, ferner die Obstbäume und Sträucher, die von Krankheiten und Schädlingen so stark befallen sind, daß Bekämpfungsmaßnahmen nicht mehr zweckmäßig sind, zu beseitigen;
2. die Obstbäume und Sträucher sachgemäß auszulichten, dürre, absterbende Äste und Astteile, Misteln und Kirchenhexenbesen zu entfernen sowie die Obstbäume und Sträucher von Moosen, Flechten und alter Borke zu säubern;
3. Raupennester und Fruchtmumien zu entfernen und sofort zu verbrennen.

(2) Bei der Durchführung der im Abs. 1 genannten Bekämpfungsmaßnahmen sind die von der zuständigen Landwirtschaftskammer erlassenen Richtlinien zu beachten.

§ 2

(1) Die Überwachung der angeordneten Maßnahmen obliegt den Distriktschefs, die sich zur Durchführung dieser Maßnahmen insbesondere der Pflanzenschutzstellen bei den Landwirtschaftskammern und deren Beauftragten sowie der Kreishauptleute bedienen.

(2) Kommen die im § 1 Abs. 1 genannten Personen den ihnen obliegenden Verpflichtungen trotz behördlicher Aufforderung nicht nach, so können die Landwirtschaftskammern mit Zustimmung des zuständigen Distriktschefs durch ihre Pflanzenschutzstellen die Bekämpfungsmaßnahmen allgemein auf Kosten der Verpflichteten selbst vornehmen oder vornehmen lassen. Die Verpflichteten haben die erforderlichen Hilfsdienste zu leisten. Die Höhe der zu erstattenden Kosten wird durch die Landwirtschaftskammer festgesetzt.

§ 3

(1) Wer den Weisungen, die auf Grund dieser Anordnung erlassen werden, zuwiderhandelt, wird im Verwaltungsstrafverfahren nach Maßgabe der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 300) bestraft.

(2) Den Strafbescheid erläßt der Distriktschef.

(3) Erscheint eine Bestrafung im Verwaltungsstrafverfahren nicht ausreichend, so gibt der Distriktschef die Sache an die deutsche Anklagebehörde zur Einleitung eines Strafverfahrens nach der Ergänzungsverordnung vom 15. Januar 1940 (VBlGG. I S. 8) zur Verordnung vom 23. No-

Zarządzenie

celem zwalczania szkodników w sadownictwie.

Z dnia 28 czerwca 1941 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 63) zarządzam:

§ 1

(1) Właściciele drzew owocowych i krzewów oraz osoby, uprawnione do pobierania użytków z tychże, obowiązani są, celem zwalczania i obrony przed chorobami i szkodnikami drzew owocowych i krzewów najpóźniej do dnia 1 marca każdego roku, w roku 1941 do dnia 10 lipca 1941 r.

1. usunąć obumarłe lub w trakcie obumarcia znajdujące się drzewa owocowe i krzewy, dalej drzewa owocowe i krzewy, które nawiedzone są w tak silnym stopniu chorobami i przez szkodniki, że środki zwalczania nie są już celowe;
2. drzewa owocowe i krzewy fachowe przetrzebić, suche, obumierające gałęzie i części gałęzi, jemioły i czarcie miotły usuwać, jako też drzewa owocowe i krzewy z mchu, porostów na korze i ze starej kory oczyszczać;
3. gniazda gąsienic i mumie (zeschnięte owoce) usunąć i natychmiast spalić.

(2) Przy przeprowadzeniu wymienionych w ust. 1 środków zwalczających należy zwrócić uwagę na wydane przez właściwą izbę rolniczą wskazówki.

§ 2

(1) Czuwanie nad wykonaniem zarządzonych środków należy do Szefów Okręgów, którzy posługują się przy wykonywaniu tych zarządzeń w szczególności stacjami ochrony roślin przy izbach rolniczych i ich pełnomocnikami jako też Starostami Powiatowymi.

(2) Jeżeli wymienione w § 1 ust. 1 osoby mimo urzędowego wezwania nie uczynią zadość ciążącym na nich obowiązkom, to mogą izby rolnicze za zgodą właściwego Szefa Okręgu przez swe stacje ochrony roślin same przedsiębrać środki zwalczania w zasadzie na koszty obowiązanych lub je kazać przeprowadzić. Obowiązane osoby winny świadczyć potrzebne usługi pomocnicze. Wysokość zwrócić się mających kosztów ustala izba rolnicza.

§ 3

(1) Kto wykracza przeciw wskazówkom, które na postawie niniejszego zarządzenia wydane będą, karany będzie w drodze postępowania karno-administracyjnego stosownie do rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300).

(2) Orzeczenie karne wydaje Szef Okręgu.

(3) Jeżeli ukaranie w postępowaniu karno-administracyjnym wydaje się niewystarczające, to Szef Okręgu odstępuje sprawę niemieckiej władzy oskarżenia celem wszczęcia postępowania karnego według rozporządzenia uzupełniającego z dnia 15 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 8)

vember 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement ab.

Krakau, den 28. Juni 1941.

Der Leiter der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements
Körner

do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie.

Krakau (Kraków), dnia 28 czerwca 1941 r.

Kierownik Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Körner

Sicherungsanordnung

des Leiters der Devisenstelle Krakau über die Sperre amerikanischer Vermögenswerte im Generalgouvernement.

Vom 28. Juni 1941.

Da die Regierung der Vereinigten Staaten von Amerika durch Verordnung des Präsidenten vom 14. Juni 1941 eine Sperre über die in den Vereinigten Staaten befindlichen deutschen Vermögenswerte verhängt hat, die sich auch gegen das Generalgouvernement richtet, ordne ich auf Grund des § 15 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 (VBlGG. S. 44) an:

§ 1

Staatsangehörige der Vereinigten Staaten von Amerika, mit Ausnahme von solchen, die bereits seit vor dem 17. Juni 1940 ihren Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt dauernd und ausschließlich im Gebiete des Generalgouvernements haben, dürfen nur mit Genehmigung der Devisenstelle Krakau über ihre im Generalgouvernement befindlichen Vermögenswerte verfügen.

§ 2

Die im § 1 bezeichneten Personen dürfen einschließlich ihrer Familienangehörigen ohne Genehmigung monatlich insgesamt 2 000 Zloty von ihren Bankguthaben abheben.

§ 3

Diese Sicherungsanordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 28. Juni 1941.

Der Leiter der Devisenstelle Krakau
Tetzner

Zarządzenie zabezpieczające

Kierownika Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków) w sprawie zablokowania amerykańskich wartości majątkowych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 28 czerwca 1941 r.

Wobec wydania przez Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki rozporządzeniem Prezydenta z dnia 14 czerwca 1941 r. zarządzenia zablokowania wszystkich znajdujących się w Stanach Zjednoczonych niemieckich wartości majątkowych, które skierowane jest również przeciw Generalnemu Gubernatorstwu, zarządzam na podstawie § 15 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 44) co następuje:

§ 1

Obywatelom Stanów Zjednoczonych Ameryki z wyjątkiem tych, którzy już przed dniem 17 czerwca 1940 r. mieli swoje miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu stale i wyłącznie na obszarze Generalnego Gubernatorstwa, wolno rozporządzać swoimi w Generalnym Gubernatorstwie znajdującymi się wartościami majątkowymi tylko za zezwoleniem Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków).

§ 2

Osobom, określonym w § 1, wolno łącznie z swoimi członkami rodziny podejmować bez zezwolenia z swoich kont bankowych miesięcznie łączną kwotę 2 000 złotych.

§ 3

Niniejsze zarządzenie zabezpieczające wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 28 czerwca 1941 r.

Kierownik Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków)
Tetzner

Berichtigung.

In der Verordnung über das Oberste Rechnungsprüfungsamt des Generalgouvernements vom 13. Juni 1941 (VBlGG. S. 325) sind im § 5 nach den Worten „Die dienststrafrechtliche Behandlung" die Worte „des Präsidenten", im § 13 Abs. 3 Satz 1 nach den Worten „Feststellungen dieser Art hat das Oberste Rechnungsprüfungsamt des Generalgouvernements" die Worte „der Regierung des Generalgouvernements" einzufügen.

Krakau, den 25. Juni 1941.

Der Leiter des Amtes für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Weh

Sprostowanie.

W rozporządzeniu o Najwyższym Urzędzie Kontroli Generalnego Gubernatorstwa z dnia 13 czerwca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 325) wstawić należy w § 5 po słowach „Dyscyplinarne traktowanie" słowo „Prezesa", w § 13 ust. 3 zdanie 1 po słowach „Tego rodzaju ustalenia powinien Najwyższy Urząd Kontroli Generalnego Gubernatorstwa podać do wiadomości" słowa „Rządowi Generalnego Gubernatorstwa".

Krakau (Kraków), dnia 25 czerwca 1941 r.

Kierownik Urzędu dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Weh